

Représentant les avocats d'Europe
Representing Europe's lawyers

ETICKÝ KODEX ADVOKÁTŮ V EVROPSKE UNII

Tento kodex byl původně přijat na plenárním zasedání CCBE konaném 28. října 1988 a následně byl novelizován na plenárním zasedání CCBE 28. listopadu 1998 a 6. prosince 2002.

OBSAH

1. PREAMBULE
 - 1.1. Funkce advokáta ve společnosti
 - 1.2. Povaha etických pravidel
 - 1.3. Účel Kodexu
 - 1.4. Aplikace *ratione personae*
 - 1.5. Aplikace *ratione materiae*
 - 1.6. Definice
2. OBECNÉ ZÁSADY
 - 2.1. Nezávislost
 - 2.2. Důvěra a osobní bezúhonnost
 - 2.3. Povinnost mlčenlivosti
 - 2.4. Dodržování pravidel jiných advokátních komor
 - 2.5. Neslučitelnost funkcí
 - 2.6. Osobní publicita
 - 2.7. Zájem klienta
 - 2.8. Omezení odpovědnosti advokáta vůči klientovi
3. VZTAHY S KLIENTY
 - 3.1. Začátek a ukončení vztahu s klientem
 - 3.2. Konflikt zájmu
 - 3.3. *Pactum de Quota Litis*
 - 3.4. Stanovení honoráře
 - 3.5. Zálohy na odměnu a výlohy
 - 3.6. Odměna sdílená s jinou osobou
 - 3.7. Finančně efektivní řešení a dostupnost bezplatné právní pomoci
 - 3.8. Prostředky klienta
 - 3.9. Pojištění odpovědnosti za škody způsobené výkonem profese
4. VZTAHY SE SOUDY
 - 4.1. Pravidla pro chování před soudem
 - 4.2. Etické chování před soudem
 - 4.3. Úcta vůči soudu
 - 4.4. Mylné nebo zavádějící informace
 - 4.5. Rozšíření pravidel na rozhodce atd.
5. VZTAHY MEZI ADVOKÁTY
 - 5.1. Kolegialita
 - 5.2. Spolupráce mezi advokáty různých členských států
 - 5.3. Korespondence mezi advokáty
 - 5.4. Odměna za referenci
 - 5.5. Komunikace s protistranami
 - 5.6. (zrušeno rozhodnutím CCBE na plenárním zasedání v Dublinu dne 6. prosince 2002)
 - 5.7. Odpovědnost uhradit odměnu
 - 5.8. Vzdělávání mladých advokátů
 - 5.9. Spory mezi advokáty z různých členských států

1. PREAMBULE

1.1. Funkce advokáta ve společnosti

Ve společnosti založené na principech právního státu plní advokát zvláštní roli. Jeho povinnosti nezačínají a končí s důsledným plněním pokynů klienta v mezích zákona. Advokát musí sloužit zájmům spravedlnosti stejně jako zájmům těch, jejichž práva a svobody je pověřen prosazovat a hájit, a je jeho povinností nejen vystupovat v zájmu věci klienta, avšak být i jeho rádcem.

Tato funkce tudíž na advokáta klade celou škálu zákonných a morálních povinností (které se někdy zdají být v rozporu), a to vůči:

- klientovi;
- soudům a jiným orgánům, před kterými advokát vystupuje ve věci klienta nebo jedná jeho jménem;
- advokacii jako takové a každému jejímu členovi zvlášť; a
- veřejnosti, pro kterou je existence svobodné a nezávislé profese vázané dodržováním pravidel stanovených v rámci advokacie zásadním prostředkem pro ochranu lidských práv vůči státní moci a jiným zájmům ve společnosti.

1.2. Povaha etických pravidel

1.2.1. Etická pravidla jsou vytvořena na základě dobrovolného souhlasu těch, pro které platí, v zájmu zajištění řádného výkonu funkce advokáta, která se považuje za zásadní ve všech civilizovaných společnostech. Nedodržování těchto pravidel advokátem musí ve svém důsledku vést k uložení kárné sankce.

1.2.2. Konkrétní pravidla každé advokátní komory vychází z jejich vlastních tradic. Jsou přizpůsobena organizaci a rozsahu činnosti advokacie v daném členském státě a příslušným soudním a správním procesním předpisům a vnitrostátnímu zákonodárství. Není ani možné ani žádoucí, aby pravidla byla vyjmuta ze svého kontextu, a ani nelze usilovat o všeobecnou platnost pravidel, která ze své povahy tuto všeobecnou platnost mít nemohou.

Konkrétní pravidla každé advokátní komory nicméně vychází ze stejných hodnot a ve většině případů i ze stejného základu.

1.3. Účel Kodexu

1.3.1. Pokračující integrace Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru a rostoucí četnost přeshraničních aktivit advokátů uvnitř Evropského hospodářského

prostoru si ve veřejném zájmu vynutily přijetí společných pravidel, která se vztahují na všechny advokáty z Evropského hospodářského prostoru v souvislosti s jejich přeshraničními aktivitami bez ohledu na příslušnost k advokátní komoře. Konkrétním účelem přijetí těchto pravidel je zmírnit potíže, které vyplývají z aplikace „dvojí etiky“ podle článku 4 Směrnice ES č. 77/249 z 22. března 1977.

1.3.2. Organizace zastupující advokacii v rámci CCBE navrhuje, aby pravidla kodifikovaná v následujících článcích:

- byla uznána jako vyjádření stávajícího konsensu všech advokátních komor Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru;
- byla co nejdříve přijata v souladu s národními předpisy nebo předpisy EHP jakožto vynutitelná pravidla vztahující se na přeshraniční činnost advokátů v Evropské unii a Evropském hospodářském prostoru;
- byl brán zřetel na veškeré novelizace národních pravidel etiky nebo výkonu profese s ohledem na postupnou harmonizaci.

Vyjadřují rovněž přání, aby národní pravidla etiky nebo výkonu profese byla pokud možno vykládána a uplatňována způsobem, který je v souladu s pravidly tohoto Kodexu.

Poté, co se pravidla obsažená v tomto Kodexu stanou vynutitelnými pro přeshraniční činnost advokáta, advokát bude nadále povinen dodržovat pravidla advokátní komory, jejímž je členem, pokud jsou daná pravidla v souladu s pravidly tohoto Kodexu.

1.4. Aplikace *ratione personae*

Následující pravidla se vztahují na advokáty Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru v souladu s definicí obsaženou ve Směrnici 77/249 z 22. března 1977.

1.5. Aplikace *ratione materiae*

Následující pravidla se vztahují na přeshraniční činnost advokáta v rámci Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru s tím, že tímto není dotčena postupná harmonizace etických pravidel nebo pravidel výkonu profese, která platí uvnitř členského státu. Přeshraniční činností se rozumí:

- (a) veškeré profesní kontakty s advokáty jiných členských států než státu původu; a
- (b) profesní činnosti advokáta v jiném členském státě než ve státě původu bez ohledu na to, zdali je advokát fyzicky přítomen na území tohoto členského státu.

1.6. Definice

Pro účely těchto pravidel:

„domovský členský stát“ znamená členský stát advokátní komory, jejímž je advokát členem;
„hostitelský členský stát“ znamená jiný členský stát, kde advokát vykonává přeshraniční činnost;

„příslušný orgán“ znamená profesní organizaci/organizace nebo orgán/orgány dotčeného členského státu, které jsou odpovědné za přijímání etických pravidel a kárné řízení proti advokátům.

2. OBECNÉ ZÁSADY

2.1. Nezávislost

2.1.1. Řada povinností uložených advokátovi vyžaduje jeho absolutní nezávislost, osvobozenou od jakéhokoli vlivu, a to zvláště z důvodu osobních zájmů nebo vnějších tlaků. Tato nezávislost je tak nezbytná pro důvěru ve výkon spravedlnosti stejně jako nestrannost soudce. Advokát se musí tudíž vyvarovat jakémukoli narušení nezávislosti a bdít nad tím, aby se ve snaze zalíbit se klientovi, soudu nebo třetím stranám nezpronevěřil profesním standardům.

2.1.2. Tato nezávislost je nezbytná v nesporných věcech stejně jako ve sporných řízeních. Rada advokáta klientovi nemá žádnou hodnotu, pokud je dána pouze proto, aby se mu zalíbil, posloužil vlastním osobním zájmům nebo reagoval na vnější nátlak.

2.2. Důvěra a osobní bezúhonnost

Vztah důvěry může existovat pouze, pokud je advokátova osobní čest, poctivost a bezúhonnost mimo jakoukoli pochybnost. Pro advokáta jsou tyto tradiční ctnosti profesní povinností.

2.3. Povinnost mlčenlivosti

2.3.1. Z podstaty funkce advokáta vyplývá, že klient advokátovi sdělí věci, které by klient jinému nesdělil, a že advokátovi jsou informace předávány na základě důvěry. Důvěra nemůže existovat bez jistoty mlčenlivosti o svěřených informacích. Mlčenlivost je tudíž primárním a základem právem a povinností advokáta.

Advokátova povinnost mlčenlivosti slouží zájmům výkonu spravedlnosti stejně jako zájmům klienta. Zaslouží si tudíž zvláštní ochranu ze strany státu.

2.3.2. Advokát je povinen zachovávat mlčenlivost o veškerých informacích, o kterých se dozvěděl při výkonu advokacie.

2.3.3. Povinnost zachovávat mlčenlivost není časově omezena.

2.3.4. Advokát je povinen od svých společníků a zaměstnanců a jiných osob jím najatých v průběhu poskytování odborných služeb vyžadovat, aby dodržovali stejnou povinnost mlčenlivosti.

2.4. Dodržování pravidel jiných advokátních komor

Podle předpisů Evropské unie a Evropského hospodářského prostoru může být advokát z jiného členského státu povinen dodržovat pravidla advokátní komory hosti-

telského členského státu. Advokáti mají povinnost se vzájemně informovat o pravidlech, která se vztahují na výkon konkrétní činnosti.

Členské organizace CCBE jsou povinny sekretariátu CCBE předložit své etické kodexy tak, aby si každý advokát mohl od sekretariátu opatřit výtisk platného kodexu.

2.5. Neslučitelnost funkce

2.5.1. Advokát je vyloučen z výkonu určitých funkcí v zájmu výkonu advokacie nezávislým způsobem a způsobem, který je v souladu s povinnostmi advokáta se podílet na výkonu spravedlnosti.

2.5.2. Advokát, který zastupuje nebo hájí klienta v rámci řízení před soudem nebo jiným orgánem státní nebo veřejné správy v hostitelském členském státě je povinen dodržovat pravidla týkající se neslučitelných profesí, která se vztahují na advokáty v daném hostitelském členském státě.

2.5.3. Advokát provozující činnost v nějakém hostitelském členském státě, ve kterém má v úmyslu se přímo podílet na obchodních nebo jiných aktivitách nesouvisejících s výkonem advokacie, je povinen dodržovat pravidla o zakázaných nebo neslučitelných funkcích, která se vztahují na advokáta daného členského státu.

2.6. Osobní publicita

2.6.1. Advokát má právo informovat veřejnost o poskytovaných službách za předpokladu, že jsou tyto informace přesné a nejsou zavádějící a respektují povinnost mlčenlivosti a další klíčové hodnoty advokacie.

2.6.2. Osobní publicita advokáta v médiích jako tisk, rozhlas, televize, elektronická komerční komunikace nebo jiná média se povoluje, pokud splňuje požadavky podle článku 2.6.1.

2.7. Zájem klienta

Advokát je povinen vždy jednat v nejlepším zájmu klienta při respektování veškerých právních a etických předpisů a tyto zájmy je povinen klást před své vlastní zájmy nebo zájmy ostatních kolegů z advokacie.

2.8. Omezení odpovědnosti advokáta vůči klientovi

V rámci rozsahu povoleného zákonem domovského členského státu a hostitelského členského státu může advokát omezit svou odpovědnost vůči klientovi v souladu s pravidly Etického kodexu, který se na něj vztahuje.

3. VZTAHY S KLIENTY

3.1. Začátek a ukončení vztahu s klientem

3.1.1. Advokát jedná ve věci pouze, pokud je k tomu zmocněn klientem. Může však rovněž jednat ve věci, kte-

rou byl pověřen jiným advokátem, který zastupuje klienta, nebo jestliže daná věc mu byla přidělena příslušným orgánem.

Advokát by měl vyvinout přiměřené úsilí pro zjištění totožnosti, pravomoci a oprávnění osoby nebo orgánu, který ho zmocnil, jestliže z konkrétních okolností vyplývá, že totožnost, pravomoci a oprávnění jsou nejisté.

3.1.2. Advokát klientovi poskytuje rady a zastupuje ho rychle, svědomitě a pečlivě. Nese osobní odpovědnost za plnění jemu svěřených úkolů. Klienta informuje o vývoji ve svěřené věci.

3.1.3. Advokát nepřevzme věc, o které ví nebo by měl vědět, že není schopen ji řešit, ledaže by spolupracoval s advokátem, který má potřebné schopnosti.

Advokát nepřevzme věc, jestliže není schopen se věci rychle věnovat vzhledem k dalším pracovním povinnostem.

3.1.4. Advokát nemůže uplatnit své právo vypovědět plnou moc takovým způsobem nebo za takových okolností, kdy by klient nebyl schopen nalézt jinou právní pomoc v patřičně lhůtě tak, aby klientovi nevznikla škoda.

3.2. Konflikt zájmu

3.2.1. Advokát nesmí ve stejné věci radit, zastupovat nebo jednat jménem dvou či více klientů, jestliže existuje konflikt nebo podstatné riziko konfliktu mezi zájmy těchto klientů.

3.2.2. Advokát je povinen vypovědět plnou moc všem klientům, mezi kterými vznikne konflikt zájmů, a rovněž jestliže existuje riziko porušení důvěry nebo narušení jeho nezávislosti.

3.2.3. Advokát nemůže převzít věc nového klienta, jestliže je zde riziko porušení důvěry, kterou advokátovi svěřil bývalý klient, nebo jestliže informace, které má advokát o záležitostech bývalého klienta, by pro nového klienta znamenaly nepatřičnou výhodu.

3.2.4. Pokud advokáti vykonávají činnost ve sdružení, odstavce 3.2.1 a 3.2.3 výše se vztahují na celé sdružení a všechny jeho členy.

3.3. Pactum de Quota Litis

3.3.1. Advokát nemůže stanovit odměnu na základě dohody „pactum de quota litis“.

3.3.2. „Pactum de quota litis“ znamená dohodu mezi advokátem a jeho klientem uzavřenou před definitivním ukončením věci, ve které je klient účastníkem, na základě které se klient zavazuje, že advokátovi zaplatí podíl na výsledku bez ohledu na to, zdali jde o peněžitou odměnu nebo jiný prospěch, který klient získal v důsledku ukončení dané věci.

3.3.3. „Pactum de quota litis“ nezahrnuje dohodu, podle které se honorář účtuje jako poměrná část k hodnotě

dané věci, ve které advokát zastupoval, jestliže je toto v souladu s úředně vyhlášeným tarifem nebo s předpisy příslušného orgánu, jehož pravomoci daný advokát podléhá.

3.4. Stanovení odměny

3.4.1. Advokát je povinen klienta informovat o výši odměny s tím, že tato odměna musí být spravedlivá a odůvodněná.

3.4.2. Odměna účtovaná advokátem se řídí předpisy advokátní komory, jejímž je členem, pokud se advokát a jeho klient nedohodnou jinak. Jestliže je členem více komor, platí pravidla té komory, která nejbližší souvisí se smlouvou mezi advokátem a jeho klientem.

3.5. Zálohy na odměnu a výlohy

Jestliže advokát požaduje zálohu na odměnu a/nebo výlohy, tato záloha by neměla přesáhnout rozumný odhad odměny a pravděpodobných výloh.

Jestliže není požadovaná záloha uhrazena, advokát může věc odmítnout nebo vypovědět plnou moc při dodržení podmínek podle odstavce 3.1.4. výše.

3.6. Odměna sdílená mezi advokátem a jinou osobou

3.6.1. V souladu s níže uvedenými ustanoveními se advokát nesmí o odměnu rozdělit s jinou osobou, která není advokátem, vyjma případů, kdy advokát vykonává činnost ve sdružení s touto jinou osobou v souladu s právními předpisy členského státu, do jehož jurisdikce advokát patří.

3.6.2. Ustanovení 3.6.1. výše nebrání tomu, aby advokát zaplatil odměnu, provizi nebo jinou kompenzaci dědicům zemřelého advokáta nebo advokáta, který přestal vykonávat činnost a jehož klientelu advokát převzal.

3.7. Finančně efektivní řešení a dostupnost bezplatné právní pomoci

3.7.1. Advokát by se měl vždy snažit o co finančně nejefektivnější řešení sporu klienta a klientovi by měl případně ve vhodném okamžiku poradit pokus o mimosoudní řešení a/nebo řešení v rámci rozhodčího řízení.

3.7.2. Advokát by měl klienta informovat o jeho případném nároku na bezplatnou právní pomoc.

3.8. Prostředky klientů

3.8.1. Jestliže advokát v průběhu výkonu činnosti přebírá jménem klientů nebo třetích stran finanční prostředky (dále jen prostředky klienta), je povinen dodržovat následující pravidla:

3.8.1.1. Prostředky klienta musí být vždy vedeny na účtu u banky nebo podobné instituce, která je pod dohledem příslušného veřejného orgánu, a veškeré prostředky klienta, které advokát převzal by měly

být na tento účet převedeny, ledaže klient výslovně nebo implicitně souhlasí s tím, že by se s těmito prostředky mělo naložit jinak.

3.8.1.2. Účet znějící na jméno advokáta, na kterém jsou vedeny prostředky klienta, by měl ve svém označení uvádět, že dané prostředky jsou na něm vedeny pro klienta nebo klienty advokáta.

3.8.1.3. Účet nebo účty znějící na jméno advokáta a na kterém/kterých jsou vedeny prostředky klientů, by měl vždy vykazovat zůstatek, které není nižší než součet prostředků klientů.

3.8.1.4. Veškeré prostředky musí být klientům vyplaceny okamžitě nebo za podmínek odsouhlasených klientem.

3.8.1.5. Platby z prostředků klienta nebo jménem klienta ve prospěch jiných osob včetně:

a) plateb jednomu klientovi nebo za jednoho klienta z prostředků jiného klienta, a

b) platba odměny advokáta, jsou zakázány vyjma případů, kdy zákon povoluje jinak, nebo kdy byly nařízeny soudem nebo výslovně nebo implicitně odsouhlaseny klientem, za kterého má být platba provedena.

3.8.1.6. Advokát vede úplnou a přesnou evidenci, kterou na požádání předloží klientovi a která vykazuje veškeré operace s prostředky klienta s tím, že se v ní odliší prostředky klienta od jiných prostředků vedených na účtech advokáta.

3.8.1.7. Příslušné orgány ve všech členských státech by měly mít právo prozkoumávat a prošetřovat při zachování povinnosti mlčenlivosti advokátovu finanční evidenci prostředků klienta s cílem, zjistit zdali dodržuje příslušná pravidla či nikoliv, a případně uložit sankce těm advokátům, kteří tato pravidla nedodržují.

3.8.2. Advokát, který má v držení prostředky klienta v průběhu výkonu činnosti v jakémkoliv členském státě, je povinen dodržovat pravidla upravující vedení prostředků a účtování prostředků klienta, která přijaly příslušné orgány domovského členského státu v souladu s výše uvedenými ustanoveními bez toho, aniž by byla dotčena pravidla stanovená v čl. 3.8.1 výše.

3.8.3. Advokát, který vykonává činnost nebo poskytuje služby v hostitelském členském státě, může se souhlasem příslušných orgánů domovského a hostitelského členského státu dodržovat požadavky hostitelského členského státu bez toho, aniž by musel dodržovat požadavky domovského členského státu. V tomto případě podnikne přiměřené kroky k tomu, aby své klienty informoval o tom, že dodržuje požadavky platné v hostitelském členském státě.

3.9. Pojištění odpovědnosti za škody způsobené výkonem profese

3.9.1. Advokáti musí být vždy pojištěni proti nárokům založeným na profesní nedbalosti v rozsahu, který lze ro-

zumně předpokládat s ohledem na povahu a rozsah rizik, která na sebe advokát bere při výkonu profese.

3.9.2. Jestliže advokát poskytuje služby nebo vykonává činnost v hostitelském členském státě, platí následující:

3.9.2.1. Advokát je povinen dodržovat předpisy o povinnosti se pojistit proti nárokům z důvodu profesní odpovědnosti advokáta, které platí v domovském členském státě.

3.9.2.2. Advokát, který je povinen se pojistit ve svém domovském členském státě a který poskytuje služby nebo provozuje činnost v hostitelském členském státě, vyvine veškeré úsilí k získání pojistného krytí v rozsahu požadovaném v domovském členském státě rozšířeného o služby, které poskytuje, nebo o činnost, kterou provozuje v hostitelském členském státě.

3.9.2.3. Advokát, který si neopatří rozšířené pojistné krytí podle odstavce 3.9.2.2. výše nebo který tuto povinnost nemá v domovském členském státě a který poskytuje služby nebo provozuje činnost v hostitelském členském státě, si pokud možno opatří pojistné krytí proti rizikům z důvodu profesní odpovědnosti advokáta pro účely zastupování klientů v hostitelském členském státě, a to alespoň v rozsahu, který je stejný jako pojistné požadované od advokátů v daném hostitelském členském státě.

3.9.2.4. Pokud není advokát schopen získat pojistné krytí požadované podle předchozích pravidel, advokát je povinen o tomto informovat ty klienty, kterým může případně z tohoto důvodu vzniknout škoda.

3.9.2.5. Advokát, který provozuje činnost nebo poskytuje služby v hostitelském členském státě, může se souhlasem příslušných orgánů domovského a hostitelského členského státu, dodržovat požadavky na pojistné krytí platné pouze v hostitelském členském státě a být osvobozen od požadavků na pojistné krytí domovského členského státu. V tomto případě podnikne přiměřené kroky k informování svých klientů o tom, že je pojištěn podle požadavků platných v hostitelském členském státě.

4. VZTAHY SE SOUDY

4.1. Pravidla chování před soudem

Advokát, který zastupuje klienta v nějaké věci před soudem či tribunálem v členském státě nebo se této věci jinak účastní, musí dodržovat pravidla chování platná před daným soudem či tribunálem.

4.2. Etické chování v průběhu řízení

Advokát je povinen se eticky chovat v průběhu řízení. Nesmí např. kontaktovat soudce bez toho, aniž by o tom informoval advokáta protistrany, nebo podávat důkazy, vyjádření nebo jiné listiny soudci bez toho, aniž by je v příslušném lhůtě předložil advokátovi protistrany, pokud tyto kro-

ky nejsou zakázány příslušnými procesními předpisy. Advokát nesmí soudu sdělit nebo předložit návrhy na smír, které v dané věci předložila druhá strana, bez výslovného souhlasu advokáta této druhé strany vyjma případů, kdy zákon stanoví jinak.

4.3. Úcta vůči soudu

Advokát je povinen ve veškeré úctě a zdvořilosti vůči soudu hájit zájmy klienta čestně a beze strachu bez ohledu na vlastní zájmy nebo důsledky vůči sobě samému nebo jiné osobě.

4.4. Mylné nebo zavádějící informace

Advokát nikdy vědomě nepodá mylné nebo zavádějící informace soudu.

4.5. Rozšíření pravidel na rozhodce apod.

Pravidla upravující vztah advokáta se soudy se vztahují rovněž na vztahy s rozhodci a dalšími osobami vykonávajícími soudní nebo „quasi“ soudní funkce, a to i příležitostně.

5. VZTAHY MEZI ADVOKÁTY

5.1. Kolegialita

5.1.1. Kolegialita v advokacii předpokládá vztahy důvěry a spolupráce mezi advokáty ku prospěchu klientů s cílem předcházet sporům a jinému jednání škodlivému pro dobré jméno advokacie. Avšak tato kolegialita nemůže nikdy být důvodem pro nadřazení zájmů profese nad zájmy klienta.

5.1.2. Advokát by měl považovat ostatní advokáty z členských států za kolegy a vystupovat vůči nim spravedlivě a zdvořile.

5.2. Spolupráce mezi advokáty různých členských zemí

5.2.1. Je povinností advokáta, na kterého se obrátí kolega z jiného členského státu, nepřebírat plnou moc ve věci, ve které není schopen klienta zastupovat. V tomto případě by měl být připraven kolegovi pomoci získat informace nezbytné k tomu, aby mohl pověřit jiného advokáta, který je schopen poskytnout požadované služby.

5.2.2. Jestliže advokát z jednoho členského státu spolupracuje s advokátem z jiného členského státu, mají oba povinnost vzít do úvahy rozdíly, které mohou existovat mezi dotčenými právními řády a profesními organizacemi, pravomocemi a povinnostmi advokátů v dotčených členských státech.

5.3. Korespondence mezi advokáty

5.3.1. Jestliže advokát zasílající přípis jinému advokátovi v jiném členském státu si přeje, aby o věci byla zacho-

vána mlčenlivost bez jakékoliv újmy, měl by toto výslovně vyznačit na zasílaném přípisu.

5.3.2. Jestliže příjemce přípisu není schopen zajistit důvěrný charakter sdělení nebo jinak jej ochránit před újmou, měl by jej vrátit odesílateli bez toho, aniž by jiným sdělil obsah.

5.4. Odměna za referenci

5.4.1. Advokát nesmí požadovat nebo přijímat od jiného advokáta nebo jiné osoby poplatek, provizi nebo jinou kompenzaci za referenci nebo doporučení advokáta klientovi.

5.4.2. Advokát nesmí nikomu zaplatit poplatek, provizi nebo jinou kompenzaci jakožto odměnu za klienta, který byl za ním poslán.

5.5. Komunikace s protistranami

Advokát nesmí o konkrétní věci nebo záležitosti přímo komunikovat s nikým, o kom ví, že je ve stejné věci nebo záležitosti zastupován jiným advokátem nebo mu radí jiný advokát, bez souhlasu druhého advokáta (a o této komunikaci druhého advokáta informuje).

5.6. *(Zrušeno rozhodnutím plenárního zasedání CCBE v Dublinu 6. prosince 2002.)*

5.7. Odpovědnost uhradit odměnu

V profesních vztazích mezi členy advokacie různých členských států, kdy se advokát neomezí na to, že by doporučil nebo klientovi představil jiného advokáta, avšak jest-

liže sám pověří spolupracujícího advokáta konkrétní věci nebo si vyžádá jeho radu, je tento advokát osobně vázán uhradit odměnu, náklady a výlohy tohoto zahraničního spolupracujícího advokáta, i když je klient nesolventní. Dotčení advokáti si však na začátku vztahu mohou v této věci domluvit zvláštní úpravu. Advokát, který pověřuje jiného advokáta, může kdykoliv omezit osobní odpovědnost do výše odměny, nákladů a výloh vynaložených před tím, než druhého advokáta informoval o tom, že se této odpovědnosti vzdává do budoucna.

5.8. Vzdělávání mladých advokátů

V zájmu zlepšení důvěry a spolupráce mezi advokáty různých členských zemí ku prospěchu klientů je třeba šířit lepší znalosti o hmotněprávních a procesních předpisech v různých členských zemích. Při úvahách o vzdělávání mladých advokátů v rámci advokacie by tudíž advokáti měli vzít do úvahy potřebu školit mladé advokáty z jiných členských zemí.

5.9. Spory mezi advokáty z různých členských států

5.9.1. Jestliže má advokát za to, že kolega v jiném členském státě svým jednáním porušil nějaké pravidlo etického kodexu, je povinen kolegu na toto upozornit.

5.9.2. Jestliže mezi advokáty různých členských zemí vznikne spor profesní povahy, měli by se nejprve snažit tento spor urovnat přátelskou cestou.

5.9.3. Advokát nezahájí žádné řízení proti kolegovi z jiného členského státu ve věcech podle bodů 5.9.1. nebo 5.9.2. výše bez toho, aniž by o tomto nejprve informoval advokátní komory, ke kterým oba patří, tak, aby tyto advokátní komory mohly pomoci spor urovnat.